

تعارف های عامیانه ایرانی کدام هستند؟
معمولا ما ایرانی ها به تعارف کردن به خصوص برخی تعارف های عامیانه مشهوریم و کسانی که سفرهای خارج از ایران را تجربه کردند بهتر این موضوع را درک می کنند.
حتی بارها دیدیم که در فیلم و سریال ها هم به این موضوع اشاره شده و شخصی که ملیت دیگری دارد حتما به این موضوع اشاره می کند.

در واقع تعارف های عامیانه بخشی از آداب معاشرت ما ایرانی ها محسوب می شود و آداب معاشرت همان هنجارهای رفتاری و گفتاری است که نشان می دهد یک شخص در شرایط مختلف چگونه با دیگران ارتباط برقرار می کند.

آداب معاشرت یکی از مشترکات تمام فرهنگ ها محسوب می شود. علاوه بر اینکه به یک انسان برای ارتباط برقرار کردن کمک می کند، موجب ایجاد نظم اجتماعی هم می شود.

انسان ها برای ادامه زندگی و بقای خود به ارتباط و همزیستی با اشخاص دیگر نیاز دارند و اگر آداب معاشرت نباشد در واقع نظم اجتماعی به هم می ریزد.

در فرهنگ ما تعارف های عامیانه ای وجود دارد که کاملا مرسوم هستند و حتی افراد زیادی معتقدند باید این تعارف ها باشد و اگر کسی این تعارفات رایج را از رفتارهای خود حذف کند، برای دیگران قابل پذیرش نیست و ممکن است از او ایراد بگیرند.

یکی دیگر از موضوعاتی که از اهمیت بالایی برخوردار است به این موضوع بر می گردد که معمولا انسان ها برای رفع نیازهای خود به تعامل و مذاکره می پردازند.
با توجه به اینکه زمینه تمام نیازهایی که انسان ها دارند، مشترک است بنابراین بخشی از آداب معاشرت و تعارف های عامیانه ای که در کشورهای مختلف وجود دارند ممکن است یکی و مشترک باشد.
اما تعارف های عامیانه ای که در کشور ما بسیار مرسوم هستند، زمان احوال پرسی است.

تفاوت تعارف های عامیانه در دو فرهنگ متفاوت

تصور کنید یک ایرانی می خواهد ماشین یکی از اقوام خود را بخرد و از تعارف های عامیانه استفاده می کند:

تلفن صاحب ماشین زنگ می خورد و وقتی که اسم و شماره را می بیند جواب می دهد و می گوید:
به به سلام آقای ... حال شما چگونه؟
خریدار: سلام عرض شد ممنونم شما خوب هستید انشالله؟

فروشنده: آقا مشتاق شنیدن صدای شما بودم
خریدار: شما محبت دارید من بیشتر

فروشنده: حال و احوال خوبه؟ بچه ها خوب هستن؟
خریدار: ممنونم همه خوبن سلام دارن خدمت شما

فروشنده: سلامت باشن سلام من رو هم برسونید به خانواده
خریدار: بزرگی میرسونه جناب. راستش قصدم از مزاحمت این بود که عرض کوچیکی در مورد ماشین داشتم.

فروشنده: آقا اختیار دارید شما مراحم هستین. کاش تشریف می آوردین منزل
هم یه یه غذایی باهم می خوردیم هم یه گپی در این مورد میزدیم.
خریدار: شما بزرگوارید خواستم مزاحم نباشم انشالله بعد از انجام معامله حتما مزاحم می شیم.

فروشنده: قدم تون روی چشم ما خوشحال می شیم.
خریدار: راستش می خواستم اگر اشکال نداره ماشین و ببینم که به امید خدا معامله کنیم.
فروشنده: نه چه اشکالی داره اصلا مال شماست اختیارتش هم با شماست
خریدار: نفرمایید این بزرگی شما رو می رسونه

فروشنده: من که گفتم تشریف بیارید منزل هم ما شما رو زیارت می کنیم هم شما با خیال راحت ماشین و
می بینی
و....

این می تواند مکالمه میان دو ایرانی و تعارف های عامیانه میان آن ها باشد اما تصور کنید همین شرایط
برای دو انگلیسی رخ می دهد:
خریدار تماس می گیرد و فروشنده جواب می دهد:
سلام بفرمایید
خریدار: سلام من ... هستم. روزبخیر
فروشنده: ممنون خوبی؟

خریدار: بله خوبم می خواستم اگر امکان دارد فردا همدیگه رو ببینیم و درباره ماشین صحبت کنیم.
فروشنده: بله مشکلی نیست من فردا ساعت 6 در خانه منتظرت هستم
خریدار: خوبه بای
چنین رفتاری برای ما تعریف نشده است و در اصل ایرانی ها این رفتار را خشک و به نوعی بی احترامی تلقی می کنند.

تعارف های عامیانه ای که مرسوم هستند:

مثلا در جواب زنده باشید بهتر است بگوید:

- پایدار باشید
- پاینده باشید
- مانا باشید

- سایه شما مستدام
- برقرار باشید
- محبت دارید
- لطف دارید
- بزرگواری هستید
- سلامت باشید قربان/ عزیزم
- سپاسگزارم
- انجام وظیفه بود

نکات مهم برای رعایت ادب و احترام

حرمت به انسان ها در واقع احترام گذاشتن به طرز فکرها و منش متفاوت آن ها است. ما باید تلاش کنیم احترام هر انسانی را به عنوان یک انسان رعایت کنیم وگرنه روابط میان انسان ها شکل نمی گرفت و هیچ نیازی هم تامین نمی شد. برای اینکه بتوانیم حرمت و شان هرکسی را حفظ کنیم نیاز است که برخی نکات را رعایت کنیم که در ادامه به چند مورد آن ها اشاره کردیم:

مودب بمانید

اگر کسی از شما خوشش نمی آید و رفتار شایسته ای در قبال شما ندارد، نیاز نیست که شان و منزلت خودتان را پایین بیاورید. در چنین شرایطی تنها کفایت بی توجه باشد و مودب بمانید. همین بهترین پاسخ به شخص مقابل است و اگر نسبت به علم [زبان بدن](#) آگاهی داشته باشید متوجه می شوید که سکوت شما بهترین پاسخ بوده است!

با صدای بلند حرف نزنید

بلند حرف زدن البته زمانی که از حد نرمال خودش خارج می شود باعث ایجاد استرس و نگرانی میان اطرافیان تان می شود. بلند صحبت کردن این پیام را منتقل می کند که شما قادر به بحث و بیان استدلال های منطقی نیستید. همچنین این کار موجب جلب توجه منفی اطرافیان می شود و احساس بدی را به دیگران منتقل می کند.

صحبت کسی را قطع نکنید

قبل از اینکه بخواهید در بحثی شرکت و اظهار نظر کنید حتما توجه داشته باشید که صحبت کسی را قطع نکنید.

این اتفاق به خصوص زمانی رخ می دهد که یک بحث و صحبت درباره یک موضوع به اوج خودش رسیده و هرکسی تلاش می کند دیدگاه خودش را عنوان کند. در چنین شرایطی بیشتر شاهد قطع صحبت دیگران هستیم. ضمن اینکه وسط حرف دیگران پریدن نشانه بی نزاکتی و عدم برخورداری از مهارت های اجتماعی و دور از تعارف های عامیانه است. ارزش قائل شدن برای دیگران بخشی از احترام محسوب می شود و قطع نکردن صحبت هم یکی از نشانه مودب بودن، است.

فخر فروشی نکنید

اگر شخصی ثروتمند و متول هستید بهتر است خیلی مراقب **فن بیان** و کلام خود باشید چراکه کوچکترین اشاره ای به ثروت تان باعث ایجاد ذهنیت های منفی می شود و ممکن است اینگونه برداشت شود که اهل فخر فروشی یا حتی لاف زدن هستید. اصولا کسی هم از چنین شخصیتی خوشش نمی آید.

به ساعت نگاه نکنید

زمانی که در یک جمع هستید مدام به ساعت نگاه نکنید مگر اینکه قصد ترک آن جمع و مکان را داشته باشید. در غیر این صورت اینگونه برداشت می شود که شما کلافه و خسته هستید و حوصله شرکت در این جمع را ندارید.

تمام این نکات جز فرهنگ و آداب و رسوم و تعارف های عامیانه کشور ما است. بهتر است که نسبت به این آداب آگاهی کافی و لازم را داشته باشیم تا راحت تر بتوانیم تعارف های عامیانه را تشخیص دهیم و بدانیم که چه واکنشی مناسب است که انجام دهیم.